

Izjava Duraković Izeta rođenog 1.05.1968. stalno nastanjenog u selu Dekare MZ "Poblače" opština Pljevlja od oca Osmana (umro) imajke Ham

72-03-1993 p.

Dana 22.03.1993. iz sela Dekare zaputio sam se za pljevlja sa namjerom da uzmem nešto namirnica i lijekova. Na ulasku u Pljevlja autobus sa kojim sam putovao zaustavila je patrola policije i sve putnike je legitimisala. Nakon legitimisanja jedno uniformisano lice reklo mi je da plem sa njim i tako su me skinuli sa autobusa. Radio vozom su obavjestili stanicu policije "uhvatili smo ono lice dođite po njega" i vrlo brzo sam se našao u policiskoj stanici. Vrlo brzo počeli su me ispitivati i optuživati za neke stvari koje sam prvi put čuo da održavam neke veze sa Tribojem a zadnji put u Triboju sam boravio prije godinu i pol dana. Ispitivali su me za mog rođjaka Duraković Hamša koji je iz sela Dekara a koji je u maju mjesecu napustio selo i dugo vremena je boravio u Pljevljima i koliko znam sada se nalazi u Turskoj. Sve se to odvijalo uz velike prijetnje i batinanje a najviše sam udaran u predjelu glave i ruku. Takvoj torturi sam bio izložen od 17 do 22 časa a islednik me je zatim predao izvjesnom policajcu koga zovu Baja na daljnje čuvanje i obradu i isti mi je prijetio da će me poslati (otpremiti) ka Metalju i predati Cajničkim četnicima. Pošto ovde u Pljevljima imam dosta rođjaka oni su se nakon moje otmice okupili oko policiske stanice što je uložilo mojim puštanjem a pre toga sam bio kod načelnika policije i on je od mene tražio nekakvo priznanje i pitao me je za rođjaka Hamša za njegove zetove i sinove. Idi slobodan si i ako te ponovo pozovemo moraš ponovo doći. Dugo sam razmišljao da li se vratim u svoje rodno selo a kada mi se ovde ovakve stvari dešavaju na pravdi boga šta bi se uskoro moglo desiti u mom selu koje su pritnisnuli vojska i policija i koja je blizu granice. Ubjedjen sam da sprega između policije i paravojske sa graničnim prostorima ima više nego uobičajeno i da je maltretiranje je proizvod intriga koje uveliko lansiraju razni šerbovljevci i drugi ološ. Poručio sam svojoj porodici (majci bratu i sestrama) da u Pljevlja dolaze što prije i da sa sobom ponesu nešto najnužnije jer u Dekarama više nema života.

Izjavu dao Duraković Izet

DURAKOVIĆ IZET

